

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 września 1956 r.

Nr 78

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

953 — nr 521 z dnia 17 sierpnia 1956 r. w sprawie zasad zatrudniania pracowników w uspołecznionych zakładach pracy 953

INSTRUKCJA

954 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 17 sierpnia 1956 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień 954

OBWIESZCZENIE

955 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 15 września 1956 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 955

953

UCHWAŁA Nr 521 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 sierpnia 1956 r.

w sprawie zasad zatrudniania pracowników w uspołecznionych zakładach pracy.

W celu zapewnienia prawidłowego kierowania do pracy i zatrudniania pracowników w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach, zwanych dalej „zakładami pracy”, w wykonaniu przepisów art. 3 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. Nr 30, poz. 182) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady pracy położone na terenie miast mogą przyjmować do pracy i nauki zawodu osoby nie będące stałymi mieszkańcami miast wyłącznie za pośrednictwem prezydów rad narodowych (organów zatrudnienia).

2. a) W przypadkach uzasadnionych miejscowymi warunkami społecznymi i gospodarczymi prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wprowadzić w drodze uchwały w niektórych miastach na obszarze swej działalności zakaz przyjmowania do pracy i do nauki zawodu bez uprzedniego skierowania przez organy zatrudnienia prezydów rad narodowych — także w stosunku do stałych mieszkańców miast.

b) Zakaz może być wprowadzony również przez Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi na obszarze ich działalności.

c) Prezydium miejskich rad narodowych, na których terenie nie wprowadzono zakazu uchwałą prezydium wojewódzkiej rady narodowej, mogą wprowadzić zakaz na czas określony w odniesieniu do niektórych kategorii pracowników bądź określonych zakładów pracy.

§ 2. Zakaz, o którym mowa w § 1, nie może dotyczyć:

a) pracowników przyjmowanych na stanowiska kierownicze w administracji państwowej i gospodarczej oraz w uspołecznionych zakładach pracy,

b) absolwentów szkół zawodowych wszystkich stopni oraz absolwentów szkół wyższych,

c) fachowego personelu pedagogiczno-wychowawczego oraz nadzoru pedagogicznego w administracji szkolnej,

d) fachowych pracowników służby zdrowia,

e) pracowników służbowo przeniesionych do innych zakładów pracy w ramach tego samego resortu,

f) żołnierzy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej wyłącznie w ramach uprawnień przysługujących im z mocy art. 3 dekretu z dnia 6 września 1954 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 55, poz. 277).

§ 3. Prezydium miejskich rad narodowych, na których terenie wprowadzono zakaz, o którym mowa w § 1 ust. 2, mogą zwolnić określone zakłady pracy w stosunku do wszystkich lub niektórych kategorii pracowników od obowiązku przyjmowania do pracy i nauki zawodu wyłącznie osób skierowanych przez organy zatrudnienia.

§ 4. 1. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych (organy zatrudnienia) do kierowania w pierwszej kolejności do pracy w miastach stałych mieszkańców miast.

2. W celu zapewnienia właściwego rozmieszczenia rezerw roboczych oraz ograniczenia trudności mieszkaniowych w miastach należy osobom poszukującym pracy, które mieszkają na wsi lub przybyły ze wsi i nie są zameldowane na pobyt stały w mieście, proponować przede wszystkim skierowanie:

a) do pracy w miejscowych państwowych gospodarstwach rolnych, państwowym gospodarstwie leśnym, państwowych i gminnych ośrodkach maszynowych oraz innych zakładach pracy, położonych na terenie wiejskim,

b) do pracy w górnictwie i budownictwie węglowym,

c) do pracy na wyjazd w ramach zorganizowanego werbunku siły roboczej,

d) do rolnictwa i leśnictwa w ramach akcji osiedleńczej.

§ 5. 1. Przepisy § 4 ust. 2 nie dotyczą zamieszkałych na wsi pracowników wykwalifikowanych, którzy ze względu na rodzaj wyuczonego zawodu nie mogą uzyskać pracy na wsi, oraz innych osób określonych odrębnymi zarządzeniami bądź zaleceniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2. Prezydium rad narodowych (organy zatrudnienia) województw: stalinogrodzkiego, wrocławskiego, zielonogórskiego,

opolskiego, szczecińskiego, koszalińskiego i olsztyńskiego mogą kierować osoby nie będące stałymi mieszkańcami miast, a przybyłe z terenów innych województw, do zakładów pracy, których zapotrzebowanie nie może być pokryte z miejskich rezerw miejscowych.

§ 6. Prezydium rad narodowych (organy zatrudnienia) mogą kierować do pracy w mieście osoby zamieszkałe na wsi, które mają możliwość codziennego dojazdu do miejsca pracy, a których praca w mieście — zgodnie z opinią właściwych prezydiów gromadzkich rad narodowych — nie spowoduje zaniedbania gospodarki rolnej albo które nie mają możliwości pracy na wsi.

§ 7. 1. Upoważnia się prezydium rad narodowych, na których terenie działania istnieje niedostateczna ilość miejsc pracy dla kobiet przy równoczesnym istnieniu wolnych miejsc pracy dla mężczyzn, do:

- a) wydawania zaleceń kierownikom zakładów pracy przenoszenia mężczyzn ze stanowisk pracy odpowiednich dla kobiet na inne stanowiska w tym samym zakładzie pracy lub w zakładzie wskazanym przez organy zatrudnienia; na zwolnione w ten sposób stanowiska pracy należy przyjmować kobiety poszukujące pracy, a przede wszystkim jedyne żywicielki rodzin,
- b) prowadzenia w zakładach pracy werbunku wśród pracowników (mężczyzn i kobiet), wyrażających zgodę na wyjazd do innej miejscowości, oraz kierowania na zwolnione przez zwerbowanych stanowiska pracy osób poszukujących pracy, zwłaszcza kobiet, które ze względu na warunki rodzinne powinny być zatrudnione w miejscu stalego zamieszkania.

2. W celu zapewnienia realizacji przepisów ust 1 zobowiązuje się Ministrów: Gospodarki Komunalnej, Kolei, Łączności, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego, Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła, Handlu Wewnętrznego oraz Prezesów Zarządów Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopskiej” do ustalania w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej wykazów stanowisk pracy, na których powinny być zatrudnione w pierwszym rzędzie kobiety.

§ 8. 1. W celu zapewnienia pracy kobietom, które ze względu na warunki rodzinne nie mogą pracować w pełnym wymiarze czasu pracy, oraz inwalidom, którzy ze względu na stan zdrowia nie mogą pracować w pełnym wymiarze czasu pracy, zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych), a w szczególności Ministrów: Handlu Wewnętrznego, Gospodarki Komunalnej, Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła, Łączności i Kolei do wydania zarządzeń, zalecających w miarę możliwości zatrudnianie kobiet i inwalidów na określonych stanowiskach pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy (na pół etatach).

2. Zobowiązuje się Prezesów Zarządów Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopskiej” do analogicznego uregulowania tej sprawy w spółdzielniach pracy i w spółdzielczości „Samopomocy Chłopskiej”.

§ 9. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej i prezydium rad narodowych do sprawowania stałego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów niniejszej uchwały i wydanych na jej podstawie uchwał prezydiów rad narodowych oraz do przeprowadzania kontroli zakładów pracy w zakresie racjonalnego gospodarowania siłą roboczą.

§ 10. Minister Kontroli Państwowej zapewni roztoczenie systematycznej kontroli nad realizacją przepisów niniejszej uchwały oraz przepisów wykonawczych.

§ 11. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, który wyda szczegółowe zarządzenia wykonawcze.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

954

INSTRUKCJA MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 17 sierpnia 1956 r.

w sprawie sposobu obliczania oszczędności wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonażeń technicznych i usprawnień.

Na podstawie § 31 uchwały nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonażeń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 122, poz. 1597) ustala się następujące zasady obliczania oszczędności uzyskanych z tytułu zastosowania projektów racjonalizatorskich w resorcie Ministerstwa Gospodarki Komunalnej:

§ 1. 1. Obliczanie oszczędności wynikających z zastosowania projektów obniżających koszty własne produkcji następuje w trybie przewidzianym w § 26 uchwały nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonażeń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 122, poz. 1597).

2. Jako porównawczy koszt jednostkowy należy przyjmować koszt jednostkowy wynikowy z okresu rocznego poprzedzającego wprowadzenie w życie projektu racjonalizatorskiego.

3. Obliczenia faktycznie uzyskanych oszczędności powinno dokonywać się w zasadzie na podstawie rocznego zestawienia rzeczywiście wykonanej ilości jednostek produkcji, co do której zastosowano dany projekt, mnożonej przez uży-

skaną oszczędność jednostkową, stanowiącą różnicę wynikłą z porównania zaplanowanej kalkulacji kosztów przed zastosowaniem projektu (starej normy) — z kalkulacją wynikową kosztów sporządzoną z uwzględnieniem zastosowania projektu (nowej normy).

§ 2. 1. Oszczędności powstałe przez zastosowanie projektów mających wpływ na zmniejszenie norm zużycia materiałów należy obliczać biorąc za podstawę różnicę wartości materiałów przed zastosowaniem i po zastosowaniu projektu.

2. W analogiczny sposób należy obliczać oszczędności, wynikające z wprowadzenia projektów dotyczących zastosowania materiałów zastępczych.

3. W przypadkach, w których projekty nie wpływają na zmniejszenie kosztów, lecz dają korzyści wynikające z zastąpienia materiałów deficytowych innymi materiałami, wynagrodzenie należy obliczać szacunkowo.

4. Przepis § 1 ust. 3 stosuje się analogicznie.

§ 3. 1. Oszczędności powstałe przez zastosowanie projektów ulepszających użytkowane narzędzia albo wprowadzających nowe narzędzia lub urządzenia, które dzięki ich zastosowaniu przyczyniają się do szybszego wykonania robót bądź zmniejszenia nakładu pracy, należy obliczać na podstawie róż-